

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, rem.

powiatu sremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremit. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący, za dział nieurzędowy: Eryk Sredzk w Śremit.

Dział urzędowy.

Sprawy rzeczowe.

Rozporządzenie policyjne regulujące sposób czyszczenia przewodów kominowych i palenisk na terenie Województwa Poznańskiego.

Na podstawie § 137-139 ust. o ogóln. zarządzie kraju z dnia 30-go lipca 1883 r. (zb. ust. pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (zb. ust. pr. str. 265), powołując się na art. 8. ust. z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw nr. 64, poz. 385) oraz § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. Ust. nr. 9, poz. 89) zarządzam za zgodą Województwa Poznańskiego co następuje:

Obowiązek czyszczenia przewodów kominowych i palenisk.

§ 1.

Właściciele lub zawiadowcy domów, posiadających przewody kominowe i urządzenia paleniskowe, są zobowiązani przeprowadzać czyszczenie używanych przewodów kominowych w sposób określony w niniejszym rozporządzeniu.

Czyszczenie przewodów kominowych winni przeprowadzać właściciele lub zawiadowcy domów za pośrednictwem osób, uprawnionych do wykonywania przemysłu kominarskiego.

Dowody, stwierdzające dokonanie zlecenia tym osobom wykonywania prac kominarskich, zobowiązani są właściciele lub zawiadowcy domów przedłożyć do 15 lutego każdego roku miejscowej władzy policyjnej. Również zobowiązani są oni przedłożyć tej władzy dowód każdorazowej zmiany zlecenia wykonywania prac kominarskich najpóźniej w przeciągu tygodnia od daty tej zmiany.

Miejscowa władza policyjna prowadzi rejestr przedłożonych jej dowodów dokonanych zleceń.

Sposób przeprowadzania czyszczenia kominów.

§ 2.

Właściciele lub zawiadowcy domów zobowiązani są umożliwić zakontraktowanemu przemysłowcowi kominarskiemu przeprowadzenie czyszczenia sposobem ustalonym w niniejszym rozporządzeniu.

W szczególności winni mu umożliwić dostęp do otworów kominowych, rur i palenisk, a również do piwnic budynku celem usunięcia sadzy itp.

Po wsiach winni są ponadto dostarczyć przemysłowcowi kominarskiemu potrzebnych drabin.

Na dachach krytych słomą zobowiązani są umieścić tego rodzaju drabinki stale na powierzchni dachu.

§ 3.

Czyszczenie używanych przewodów kominowych i rur skuteczniać należy co najpóźniej: w czasie od 1 maja do 1 października co 6 tygodni, a w pozostałych miesiącach — raz na miesiąc.

W wypadkach, gdy przewody kominowe, względnie rury są szczególnie intensywnie używane (np. w przedsiębiorstwach przemysłowych, restauracjach, hotelach itd.) lub gdy przewody z powodu wadliwej konstrukcji grożą szczególnym niebezpieczeństwem ogniem, uprawnioną jest miejscowa władza policyjna do zarządzenia częstego przeprowadzenia ich czyszczenia.

§ 4.

Kominy osobno stojące większych instalacji paleniskowych fabryk, przedsiębiorstw rolniczych tudzież wszystkie kominy palenisk kotłów parowych nie podlegają przymusowi wymiatania, niezależnie od tego, czy są to kominy murowane lub żelazne.

Dla kominów kowalskich, o ile nie są one konstrukcyjnie połączone z domami mieszkalnymi, wystarczy rocznie 2-razowe wymiatanie, z których jedno musi być połączone z badaniem ich stanu budowlanego przez kominarza z udziałem przedstawiciela miejscowej władzy policyjnej resp. policyjno-budowlanej.

§ 5.

Przemysłowiec kominarski, przeprowadzający czyszczenie, zobowiązany jest termin zamierzonej pracy podać do wiadomości właściciela lub zawiadowcy budynku na 24 godziny przed terminem wymiatania, a ponadto w tymże samym czasie zamierzone czyszczenie obwłać na podwórzu.

§ 6.

Kanały domowe ognisk kuchennych i pieców piekarskich winny być czyszczone w tak krótkich odstępach czasu, by zapobiec niebezpiecznemu nagromadzeniu i zapaleniu się sadzy.

§ 7.

O ile z kominów i rur nie można usunąć sadzy spieczonej (żuźle) przez zwykłe wymiatanie, należy kazać ją wypalić przez przemysłowca kominarskiego.

Wypalać wolno jedynie za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej, przestrzegając ściśle zainicjowane przez nią środki ostrożności.

Potrzebny do wypalania materiał mają dostarczyć właściciele lub zawiadowcy domów. Winni oni mieć w pogotowiu ognio trwale zbiorniki na wymieconą z kominów sadzę.

§ 8.

W domach mieszkalnych i fabrykach, a szczególnie na strychach tychże nie jest dozwolone przechowywanie materiałów łatwo zapalnych, a składanie tych przedmiotów celem natychmiastowego użytku winno być uskuteczniane w conajmniej 1-metrowej odległości od palenisk i kominów, aby rozgrzanie się ich lub zapalenie było wykluczone.

§ 9.

Każdy zakontraktowany przemysłowiec kominarski obowiązany jest sumiennie i punktualnie wypełniać zawartą z nim umowę. Również ma obowiązek donosić miejscowej władzy policyjnej o zauważonych usterkach w urządzeniach paleniskowych i kominach i o wykroczeniach przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu.

Każdy samodzielny przemysłowiec kominarski jest osobiście odpowiedzialny za wypełnianie niniejszych przepisów przez swoich pomocników, względnie uczniów. Prace ich zobowiązany jest bezpośrednio nadzorować.

Książki kontrolne.

§ 10.

Każdy właściciel lub zawiadowca budynku, posiadającego przewody kominowe lub rury, winien prowadzić stale książkę kontrolną dla każdego budynku oddzielnie. W książkę tę wpisuje zakontraktowany przemysłowiec kominarski każdorazowo datę i rodzaj wykonanej pracy.

Książkę kontrolną zobowiązany jest właściciel lub zawiadowca budynku przedkładać do 15-go lutego każdego roku kalendarzowego miejscowej władzy policyjnej, która umieszcza w książce swą wizę. Także obowiązany jest ją przedłożyć natychmiast na każde żądanie władzy policyjnej lub straży ogniowej.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 11.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu będą karane — o ile niema zastosowania kara wyższa z § 367 cyfra 6 i § 368 cyfra 4 kodeksu karnego — grzywną do 60 zł a w razie nieściągalności tej grzywny — odpowiednim aresztem.

§ 12.

Nienaruszonym pozostaje uprawnienie powiatowych i miejscowych władz policyjnych do wydawania w granicach ich kompetencji policyjnych zarządzeń w zakresie bezpieczeństwa ogniowego.

§ 13.

Niniejsze rozporządzenie policyjne obowiązuje z dniem 1 stycznia 1928 r. i z dniem tym traci moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenia policyjne, wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Poznań, dnia 29 grudnia 1927.

L. dz. 6975/27. VI.

Wojewoda Bniński.

Powyzsze podaje do wiadomości z nadmienieniem, że dowody zakontraktowania wzgl. zlecenia wykonywania prac kominarskich przemysłowcowi kominarskiemu po wsiach winni sołtysi wzgl. przełożeni obszarów dworskich do 15. 2. każdego roku złożyć w przynależnym Kom. Obwod.

PP. Sołtysi Przeł. Obszarów Dw. i Burmistrzowie podadzą treść powyższego bezwzględnie do wiadomości publicznej.

Śrem, dnia 9. 1. 1928 r.

Starosta

L. dz. 267/28-4.

Wilczek

Okólnik nr. 551.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, zmieniając, w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym, procedurę wnoszenia podań o dotacje zwrotne dla inwalidów wojennych na cele produkcyjne, przewidziana okólnikami Nr. 525 z dn. 26. IV. 27 r. i Nr. 537 z dnia 15. VI. 27 r., zarządza co następuje:

Podania powyżej wymienione powinny:

A) wskazywać cel pożyczki i zamierzony sposób jej użycia;

B) zawierać w załączeniu: 1) zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, że petent względnie petentka, posiada książkę inwalidzką, względnie dekret pensyjny, sporządzone według wzoru, dodanego do niniejszego pisma, jako załącznik Nr. 1, względnie nr. 1a, 2) zaświadczenia władz skarbowych, sporządzone według wzorów, ustalonych pismem Ministerstwa Skarbu L. D. V. 6746/1. 27. z dnia 3. XI. 27. dodanych do niniejszego pisma jako załączniki Nr. 2 i Nr. 3, mianowicie: a) informacje Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów o ubiegającym się o pożyczkę, b) informacje Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych o poręczycielach;

C) być uzupełnione opinią powiatowej władzy administracji ogólnej o stanie majątkowym inwalidy wojennego ubiegającego się o pożyczkę względnie wdowy lub sieroty, wyrażoną według wzoru, podanego do niniejszego pisma jako załącznik Nr. 4.

Zarządzenie powyższe stanowi ułatwienie dla inwalidów wojennych, ubiegających się o wspomniane dotacje, ponieważ zwalnia ich od obowiązku przedkładania podlegających opłacie stempelowej deklaracji poręczycieli, że podpiszą weksel, względnie skrypt dłużny, oraz nie wymaga wypracowania kosztorysów, podania ceny towarów, wskazania władz i urzędów, u których można stwierdzić informacje o poręczycielach.

W związku z powyższem tracą moc obowiązującą odnośne ustępy w powołanych okólnikach Nr. 525 i Nr. 537, dotyczący procedury wnoszenia podań.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nadmienia również co następuje:

a) podania osób, nieposiadających koncesyj monopolowych, nie powinny być przesyłane do państwowego Banku Rolnego.

b) każdy poszczególny załącznik do podań o wspomniane dotacje przesyłanych do Państwowego Banku Rolnego, powinien być, jako odrębny dokument, podpisany przez odnośną władzę.

c) sprawy związane z akcją dotacyjną, o której mowa, powinny być załatwiane w czasie najkrótszym, ewentualnie odroczenie;

d) władze powiatowe administracji ogólnej powinny do ustalania opinii o stanie majątkowym inwalidów wojennych, względnie wdów i sierot, ubiegających się o wymienione dotacje, używać organów policyjnych, a nie urzędów gminnych;

e) zaświadczenie Państwowego Banku Rolnego o przyznaniu dotacji, wzmiankowanych powyżej, nie powinny być zwracane temuż Bankowi, lecz należy je zachować w archiwum-władzy powiatowej;

f) władze powiatowe administracji ogólnej powinny zwracać się do Państwowego Banku Rolnego w sprawie właściwego użytkowania udzielonej dotacji przez Pożyczkobiorcę tylko w tym wypadku, jeżeli stwierdzą niewłaściwe użycie tejże dotacji.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej oznajmia dodatkowo, że byłoby wskazane, by podania inwalidów wojennych o dotacje były wnoszone wg wzoru, dodanego do niniejszego pisma jako załącznik Nr. 5, który to wzór został przesłany przez Państwowy Bank Rolny Związkom Inwalidów Wojennych.

Minister (—) Dr. Jurkiewicz

Powyższe podaję do wiadomości.

L. dz. 11954/27-4.

Starosta
wilczek

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 października 1927 r.

o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa.

Na podstawie artykułu 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

O żebractwie i włóczęgostwie.

Art. 1. Celem zwalczania żebractwa i włóczęgostwa stosuje środki zapobiegawcze, poprawcze i karne względem osób, dopuszczających się czynów przewidzianych niniejszem rozporządzeniem.

Zwalczanie żebractwa i włóczęgostwa nieletnich do lat siedemnastu uregulują przepisy specjalne.

Art. 2. Żebrakom, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest ten, kto zawodowo zajmuje się wyprasaniem dla siebie w jakikolwiek sposób jałmużny.

Art. 3. Włóczęga w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest ten, kto bez pracy i środków do życia zmienia stale miejsce swego pobytu nie w celu znalezienia pracy.

Art. 4. Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosuje się również do tego:

a) kto nałogowo oddając się grze hazardowej, pijaństwu lub ostremu narkotyżowaniu się, dochodzi do takiego stanu, iż dla utrzymania bądź jego samego, bądź tych, których obowiązany jest żywić udzielić trzeba pomocy z tytułu opieki społecznej;

b) kto pobiera wsparcia z tytułu opieki społecznej i wzbrania się wykonywać zaoferowaną mu, a dostosowaną do jego sił i warunków pracę.

Zakłady zapobiegawcze i poprawcze

Art. 5. Do walki z żebractwem i włóczęgostwem służą:

- 1) domy pracy dobrowolnej,
- 2) przytulki,
- 3) domy pracy przymusowej,

Art. 6. Zakłady wymienione w artykule 5 osiągną swój cel, zależnie od przeznaczenia, przez:

- 1) opiekę zakładową,
- 2) udzielanie nauki i przygotowania do pracy zawodowej,
- 3) wywieranie moralnego wpływu,
- 4) celową i systematyczną pracę, za wynagrodzeniem, w warsztatach zakładowych bądź poza zakładem.

Domy pracy dobrowolnej.

Art. 7. Do domów pracy dobrowolnej przyjmowani będą w miarę możliwości na własne życzenie żebracy i włóczędzy po zwolnieniu z domu pracy przymusowej, więźniowie po odbyciu kary, osoby o niepełnej zdolności do pracy oraz wszystkie inne osoby, nie mogące znaleźć innej pracy. Praca w domach pracy dobrowolnej jest płatna. Nie będą przyjmowane osoby, posiadające środki utrzymania lub zupełnie niezdolne do pracy. Opuszczenie domu pracy dobrowolnej jest dozwolone.

Przez środki utrzymania rozumie się również pomoc materialną ze strony osoby trzeciej, chociażby prawnie do tego nieobowiązanej.

Przytulki.

Art. 8. Do przytułków przyjmowani będą z tytułu opieki społecznej lub przymusowo umieszczeni na mocy decyzji sądu, zupełnie niezdolni do pracy żebracy i włóczędzy nie posiadające środków utrzymania.

Do zakładów tych będą również przyjmowane z tytułu opieki społecznej inne osoby, pozbawione środków utrzymania i zupełnie niezdolne do pracy.

Art. 9. Przymusowemu umieszczeniu w przytulku lub zakładzie specjalnym (art. 24) na mocy decyzji sądu podlega żebrak lub włóczęga, nie posiadający środków utrzymania i zupełnie niezdolny do pracy, który nie chce wstąpić dobrowolnie do przytulku lub zakładu specjalnego z tytułu opieki społecznej lub przyjęty, po opuszczeniu przytulku bądź zakładu specjalnego, żebrze lub włóczy się.

Art. 10. Żebrak lub włóczęga przymusowo umieszczony w przytulku, będzie przez kierownictwo przytulku zwolniony, jeśli uzyska dostateczne środki utrzymania lub stał się zdolnym do pracy. Osobom pozostającym z tytułu opieki społecznej dozwolone jest opuszczenie przytulku.

Art. 11. Jeżeli żebrak lub włóczęga zwolniony na mocy artykułu 10 zostanie ponownie przyrzeczony za żebractwo lub włóczęgostwo, będzie przez sąd przymusowo umieszczony w przytulku i wtedy zwolniony być może jedynie na mocy decyzji sądu.

Domy pracy przymusowe.

Art. 12. W domach pracy przymusowej umieszczeni będą z zastrzeżeniem postanowień artykułu 24 niniejszego rozporządzenia, żebracy i włóczędzy zdolni do pracy i nie posiadający środków utrzymania, co do których sąd orzekł umieszczenie w domu pracy przymusowej.

Art. 13. Żebracy lub włóczędzy zdolni do pracy nie posiadający środków utrzymania, podlegają umieszczeniu w domu pracy przymusowej na czas od trzech do sześciu miesięcy.

Tenże środek sąd może zastosować względem osób zdolnych do pracy wymienionych w artykule 4 niniejszego rozporządzenia.

Art. 14. W razie gdyby skazany na mocy art. 13 został w ciągu dwóch lat od daty zwolnienia z domu pracy przymusowej ponownie przytrzymany na żebraniu lub włóczęgostwie, ulegnie on umieszczeniu w domu pracy przymusowej na czas od trzech miesięcy do dwóch lat.

Art. 15. W wypadkach gdy sąd uzna, że umieszczenie w domu pracy przymusowej nie jest wskazane ze względu na poprzednią niekaralność lub inne okoliczności, wówczas zastosowanie tego środka może zawiesić na czas od jednego do trzech lat.

W wypadkach zawieszenia, sąd ustanawia na ten czas nad skazanym opiekę, wykonanie której powierza właściwemu organowi opieki społecznej.

Art. 16. Zastosowanie środka poprawczego, zawieszono na mocy art. 15 uważa się za dokonane po upływie terminu zawieszenia.

Art. 17. Zawieszenie będzie cofnięte, jeżeli skazany w okresie zawieszenia dopuści się ponownie żebractwa lub włóczęgostwa, a okres zawieszenia jeszcze nie upłynął.

Art. 18. Umieszczony w domu pracy przymusowej na okres dłuższy, niż sześć miesięcy, może być po upływie conajmniej sześciu miesięcy przedterminowo zwolniony decyzją sądu na wniosek kierownictwa domu pracy przymusowej.

Art. 19. Przedterminowe zwolnienie dopuszczalne jest w razie dobrego sprawowania się skazanego podczas pobytu w domu pracy przymusowej i zarazem gdy jest przewidywana możliwość stałego zarobkowania lub uzyskania innych godziwych środków do życia.

Art. 20. Okres przedterminowego zwolnienia trwa do upływu terminu skazania. Na ten czas sąd ustanawia nad przedterminowo zwolnionym opiekę wykonania której powierza właściwemu organowi opieki społecznej.

Art. 21. W ciągu powyższego okresu, sąd może zwolnienie odwołać, jeżeli przedterminowo zwolniony dopuści się ponownie żebractwa lub włóczęgostwa; czas przebywania na wolności nie będzie skazanemu policzony na poczet zamknięcia w domu pracy przymusowej.

Art. 22. Do czasu ustanowienia organów opieki społecznej sąd może zarządzić dozór policyjny zamiast ustanowienia opieki.

Postanowienia wspólne dla przytułków i domów pracy przymusowej.

Art. 23. W stosunku do osób, których umieszczenie w domu pracy przymusowej lub przytułku groziłoby pozbawieniem niezbędnej opieki członków ich rodziny, sąd zarządzi umieszczenie po uprzednim zapewnieniu opieki tymże członkom rodziny.

Art. 24. W domu pracy przymusowej i przytułkach nie wolno umieszczać:

- 1) umysłowo chorych i epileptyków,
- 2) osób dotkniętych chorobami niebezpiecznymi dla otoczenia (gruźlicą świeża kłosa, jaglica i ostre choroby zakaźne) lub wzbudzających wstręt oraz chorych na choroby ostre niezakaźne, dopóki nie wyzdrowieją,
- 3) kobiet brzemiennych i karmiących.

Osoby te rozmieszczane będą w zakładach specjalnych.

Kara pozbawienia wolności.

Art. 25. Kto, posiadając wystarczające środki utrzymania, żebrze (art. 2), będzie karany więzieniem od sześciu miesięcy do dwóch lat, a w razie

powtórzenia tego przestępstwa w ciągu pięciu lat od chwili odcierpienia kary — więzieniem od roku do pięciu lat.

Jednocześnie z karą więzienia może być orzeczona grzywna od 100 zł do 5,000 zł na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z 1852 r. orzeka się za powyższy występki zamiast więzienia areszt ścisły.

Postępowanie w sprawach, dotyczących pozbawienia wolności z tytułu umieszczenia w przytułku lub domu pracy przymusowej.

Art. 26. Organa policji obowiązane są żebraków (art. 2) i włóczęgów (art. 3) zatrzymywać i przekazywać do dyspozycji sądu pokoju (powiatowego).

Art. 27. W razie stwierdzenia, że zatrzymany nie zajmuje się zawodowym żebractwem lub włóczęgostwem, lecz popadł w taki stan przejściowo z powodu niemożności znalezienia pracy — sąd zarządza skierowanie zatrzymanego do gminy zobowiązanej do opieki, albo do właściwego urzędu lub domu pracy dobrowolnej, celem umożliwienia mu uzyskania pracy.

Art. 28. W sprawach o umieszczenie w przytułku lub w domu pracy przymusowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy postępowania karnego. Środki odwoławcze przeciw wyrokowi nie wstrzymują jednak wykonania.

Zamiast aresztu prewencyjnego stosuje się przed wydaniem wyroku w sądzie I instancji tymczasowe zamknięcie w przytułku, względnie domu pracy przymusowej; środek ten może być zawsze zastosowany w miarę potrzeby.

Właściwe są sądy pokoju (powiatowe).

W postępowaniu artykułem niniejszym przewidzianem osoba, pociągnięta do odpowiedzialności ma zawsze obrońcę.

Obrońcą z urzędu wyznacza sędzia, bezwzględnie po wdrożeniu przez siebie postępowania, z pośród adwokatów lub innych osób, uprawnionych do zawodowego występowania w sądach w roli obrońcy, a w razie ich braku z pośród aplikantów adwokackich lub sądowych, względnie z pośród innych osób zasługujących na zaufanie, za zgodą tych ostatnich.

Obrońca wykonuje swe obowiązki również w toku postępowania przygotowawczego.

Postanowienia końcowe.

Art. 29. Do zakładania i utrzymywania domów pracy przymusowej i dobrowolnej obowiązane są wojewódzkie związki komunalne (m. st. Warszawa), przyczem na obszarze każdego województwa (m. st. Warszawy) powinien się znajdować przynajmniej jeden dom pracy przymusowej i dobrowolnej.

Dom pracy dobrowolnej może być ustanowiony jako jednostka samoistna lub, jako specjalny oddział przy domu pracy przymusowej.

Art. 30. Do czasu utworzenia wojewódzkich związków komunalnych powiatowe związki komunalne oraz miasta wydzielone z powiatów, połączone w związek wspólny obowiązane są do zakładania i utrzymywania domów pracy przymusowej i dobrowolnej (art. 29).

Art. 31. Obowiązek zakładania i utrzymywania przytułków ciąży na powiatowych związkach komunalnych i miastach wydzielonych z powiatów.

Art. 32. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda szczegółowe postanowienia o łączeniu nie powia-

fowych związków komunalnych i miast wydzielonych z powiatu w związki wspólne dla celów, określonych w art. 30 niniejszego rozporządzenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda szczegółowe postanowienie o organizacji przytułków, domów pracy dobrowolnej i przymusowej.

Art. 33. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 34. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego, w 2 tygodnie po ogłoszeniu.

Postanowienia dotyczące przymusowego umieszczenia w przytułkach i domach pracy przymusowej, będą wykonywane w poszczególnych województwach (m. st. Warszawie) w czasie, określonym przez rozporządzenia, wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 35. Wszelkie przepisy dotyczące żebractwa i włóczęgostwa choćby nieodpowiadającego określeniu art. 2 i 3, zostają uchylone w poszczególnych województwach (m. st. Warszawie) w czasie oznaczonym w ustępie drugim art. 34, o ile nie zostały uchylone w myśl art. 34 ustęp pierwszy. Jednocześnie artykuły 274 i 275 kodeksu karnego z roku 1903 zostają uchylone w terminie oznaczonym w ustępie pierwszym art. 34.

Pozostają w mocy przepisy, dotyczące umieszczenia w domach pracy i przytułkach z powodów innych, niż żebractwa i włóczęgostwa (ustęp I.), jak również dotyczące żebractwa i włóczęgostwa nieletnich o ile chodzi o osoby nie mające lat siedemnastu. Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki; Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

- Minister: K. Bartel
- Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski
- Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
- Minister Skarbu: G. Czechowicz
- Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz
- Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki
- Minister Rolnictwa K. Niezabytowski
- Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
- Minister Komunikacji: Romocki
- Minister Robót Publicznych: Moraczewski
- Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz
- Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz
- Minister Poczty i Telegrafów Bogusław Miedziński

(Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1927 r. Nr. 92, poz. 823).

Powyższe podają do wiadomości.

Śrem, dnia 27 grudnia 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Wilczek.

Gmina wiejska Mieczewo wybrała do końca kadencji Zarządu gminnego.

- 1) Jan Zandecki, sołtysem
- 2) Andrzej Wrzesiński, I ławnikiem.

Wybór zatwierdziłem.

Śrem, dnia 3. stycznia 1928.

Starosta
Wilczek.

L. dz. 12200/27.

Karty myśliwskie

otrzymały następujące osoby:

Nr. 154.	P. Adamczewski Bronisław, dzierz. maj. z Szczodrzykowa ważną do 2 grudnia 1928 r.	
Nr. 155.	P. Rusiak St., m. rzeźn. z Śremu ważną do 3 XII. 1928r.	
Nr. 156.	P. Unrug W. wł. ziem. z Sowińca	" 5 " "
Nr. 157.	P. Flens Win., burmistrz z Bnina	" 5 " "
Nr. 158.	P. Sioma Fr., gospod. z Skrzynek	" 5 " "
Nr. 159.	P. Piplak Aug., leśn. z Pucolowa	" 5 " "
Nr. 160.	P. Prałat Maciej leśn. z Sowińca	" 6 " "
Nr. 161.	P. Sikora J. adm. m. z Międzychodu	" 6 " "
Nr. 162.	P. Madajczak Cz. sekr. kraj. z Śremu	" 7 " "
Nr. 163.	P. Czaja St., wł. ziem. z Kotowa	" 9 " "
Nr. 164.	P. Kropacz M. gosp. z Robakowa	" 9 " "
Nr. 165.	P. Piasecki St. gosp. z Sowińca	" 9 " "
Nr. 166.	P. Rusiak Fr. gosp. z Wirginowa	" 9 " "
Nr. 167.	P. Zapp Ferd., borowy z Itowca	" 9 " "
Nr. 168.	P. Neymann Jan kupiec z Dołska	" 9 " "
Nr. 169.	P. Misiak St. em. st. sekr. z Śremu	" 12 " 1927r. [trzydniowa]
Nr. 170.	P. Lauffs Ernst, adm. m. z Żernik	" 10 " 1928r.
Nr. 171.	P. Przybyła J. syn gosp. z Skrzynek	" 10 " "
Nr. 172.	P. Łabędź-Markiewicz Feliks, dyrektor lasów z Orlińca ważną do 10 grudnia 1928 r.	" 10 " "
Nr. 173.	P. Pieber W. wł. ziem. z Przylepek ważną do 10 XII. 1928r.	" 13 " "
Nr. 174.	P. Weinert St. gosp. z Konarzyc	" 13 " "
Nr. 175.	P. Sznura Józef gosp. z Sroczewa	" 13 " "
Nr. 176.	P. Grajewski M. gosp. z Borgowa	" 13 " "
Nr. 177.	P. Ossowidzki M. wł. ziem. z Śremu	" 14 " "
Nr. 178.	P. Jaensch R. gosp. z Grodzewa	" 14 " "
Nr. 179.	P. Szlapka St. wł. maj. z Helenek	" 14 " "
Nr. 180.	P. Chrzanowski Z. wł. z. z Lubiatówka	" 15 " "
Nr. 181.	P. Kluge W. g. z Trzykołnychmłynów	" 16 " "
Nr. 182.	P. Słabecki M. Kom. obw. z Dołska	" 16 " "
Nr. 183.	P. Stępnia Fr. wł. ml. par. z Robskowa	" 17 " "
Nr. 184.	P. Guenther W. syn wł. z. z Grzybna	" 17 " "
Nr. 185.	P. Guenther H. " " " "	" 17 " "
Nr. 186.	P. Morawski Edward z Brodnicy	" 19 " "
Nr. 187.	P. Buliński A. wł. hotelu z Książa	" 19 " "
Nr. 188.	P. Szyszka Tomasz kup. z Śremu	" 20 " "
Nr. 189.	P. Ossowidzki T. wł. maj. z Zbrudzewa	" 22 " "
Nr. 190.	P. Wysocki Wład leśnik z Góry	" 23 " "
Nr. 191.	P. Watta-Skrzydlewski W. wł. m. z Lucin	" 27 " "
Nr. 192.	P. Sicinski Z. wł. z. z Małachowa	" 27 " "
Nr. 193.	P. Drange M. gosp. z Kamionek	" 28 " "
Nr. 194.	P. Weinert Józef kup. z Książa	" 28 " "
Nr. 195.	P. Beyme R. syn wł. z. z Włociejewek	" 2 I. 1928r.
Nr. 195.	P. Beyme E. " " " "	" 2 " "

Śrem, dnia 2-go stycznia 1928.

Starosta
Wilczek.

W Orędowniku Urzędowym z dnia 28. grudnia 1927 r. nr. 100 w spisie obwodów oględzin trychiny powiatu śremskiego przy pozycji 26 zaszła pomyłka zamiast Szczodrochowo ma być **Szczodrzykowo**.

Śrem, dnia 5. stycznia 1928 r.

L. dz. 122/28-4.

Starosta
Wilczek.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19. grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114. poz. 975) rozporządzenie o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22. sierpnia 1927. Dz. U. Nr. 77. poz. 673) ogłoszone w Orędowniku Urzędowym nr. 71, 72 i 73 z roku 1927. **wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1928 r.** oczem podaje do ogólnej wiadomości.

Śrem, dnia 5. stycznia 1928 r.

L. dz. 95/28-4.

Starosta
Wilczek.

Pana Józefa Barcikowskiego z Konarskiego. zatwierdziłem w urzędzie zastępcy przełożonego obszaru dworskiego Konarskie.

Śrem, dnia 2. stycznia 1928.

L. dz. 10984/27.

Starosta
Wilczek.

Podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że ze względu na to, iż zakup koni remontowych bezpośrednio od hodowców w r. b. nie pokrył wyznaczonego na rok 1927 kontyngensu koni, Ministerstwo Spraw Wojskowych reskrytem z dnia 5. grudnia 1927 r. l. dz. 11651/Rem. zezwoliło na dalszy zakup koni z wolnej ręki od wszystkich obywateli państwa w tej liczbie i od pośredników, o ile nie pozostają na liście niesumiennych dostawców, aż do zupełnego wyczerpania przeznaczonych na ten cel kredytów.

Zezwolenie to obowiązuje do końca roku budżetowego 1927/28.

Śrem, dnia 5. stycznia 1928 r.

L. dz. 96/28-4.

Starosta
Wilczek.

Pan Wojewoda reskrytem z dnia 21. XII. 27. l. dz. 35430/37-I. zezwolił Zarządowi Okręgu Pomorskiego Związku Obrony Kresów Zachodnich w Toruniu na rozsprzedaż losów loterii fantowej na obszarze całego Wojew. Poznańskiego w czasie do 1-go kwietnia 1928 r.

Sprzedaż może się odbywać w handlach przemysłowych i w lokalach publ. za zgodą odnośnego z wyjątkiem ulic i placów publicznych.

Sprzedający losy posiadać winni specjalne zmienne upoważnienie Związku.

Śrem, dnia 2. I. 1928 r.

L. dz. 12110/27-4.

Starosta
Wilczek.

Powiadamiam, że z dniem 3-go stycznia 1928 r. rozpocznie się 5-cio tygodniowy kurs dla kandydatów na oglądaczy mięsa i trychinoskopistów w rzeźni miejskiej w Bydgoszczy.

Kandydaci chcący brać udział wspomnianym wyżej kursie mogą się zgłosić w wyżej podanym terminie u dyrektora rzeźni miejskiej w Bydgoszczy lekarza weterynaryjnego pana Kwiatkowskiego, przedkładając na jego ręce umotywowane podania, przy dołączeniu dokumentu urodzenia, świadectwa zdrowia i moralności oraz własnoręcznie napisanego życiorysu.

Opłata za 5-cio tygodniowy kurs badania mięsa łącznie z trychinoskopją, po myśli tutejszego rozporządzenia Licz. dz. 7556/26-I. z dnia 26-go marca 1926 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańsk. Nr. 14. z roku 1926) wynosi 50,— zł, za dwutygodniowy kurs trychinoskopji 30,— zł od każdego uczestnika.

Śrem, dnia 31. grudnia 1927.

L. dz. 12222/27-4.

Starosta
Wilczek.

Dział nieurzędowy.

Licytacja

na drewno opałowe

odbędzie się w sobotę, dnia 21-go bm. o godzinie 10-tej w Ługach w lokalu p. Śląskiego

Nadleśnictwo X. X. Filipinów

Piaski

Pow. Gostyński.

Podajemy do wiadomości, iż nasz
tartak parowy

po skończonej renowacji i udoskonaleniu został uruchomiony i przyjmuje drzewo budulcowe wszelkiego rodzaju do przerobu i na deski po bardzo przystępnej cenie przytem szybka i rzetelna obsługa.

Tartak parowy

Majątności Kłowiec

Telefon: Czempin 8 i 48.

Przymusowa licytacja

odbędzie się dnia 18-go stycznia br.

o godzinie 12-tej

w majątności Mszczyczynie, na której sprzedam
najwięcej dającym za gotówkę

jeden stóg żyta.

Dolsk, dnia 10. stycznia 1927 r.

Chmielewski

Komornik Kom.

**Wydzierżawienie
polowania**

na terytorjum gminy Sosnowiec odbędzie się
w poniedziałek, dnia 30-go stycznia 1928 r.
o godzinie 2-iej po południu w lokalu sołeckim
w Sosnowcu.

Zastrzegam sobie prawo przybicia jednemu
z trzech najwięcej dających.

Każdy z licytujących jest zobowiązany złożyć
na czas licytacji kaucję w wysokości 100 zł.

Warunki dzierżawy polowania wyłożone
są do publicznego przeglądu w lokalu sołeckim.

Sosnowiec, dnia 10. stycznia 1928.

Przewodniczący polowania

Jankowiak

sołtys.